

ENCESA DE TORRES, TALAIES I TALAIOTS PELS DRETS HUMANS.

Amb aquest ja son nou anys en els que, amb l'encesa de les torres, talaies i talaiots, volem donar veu i llum a totes aquelles persones que posen en risc les seves vides fugint de la desesperació, la violència, la persecució i la injustícia.

El 2024, milers de persones han seguit sofrint violacions dels drets humans en el seu intent d'arribar a l'altra costa. Lluny de millorar la seva situació, han hagut de patir el dolor afegit de veure com els governs de la Unió Europea i la pròpia Unió Europea adopten polítiques que suposen un major sofriment i risc de vulneracions de drets humans per les persones que busquen arribar a Europa. Manifestem preocupació per com, en el marc de la implementació del Pacte Europeu de Migració i Asil, es corre el risc de consolidar posicions orientades a reforçar cada vegada més el model de l'Europa Fortalesa i cap a una externalització de fronteres que ens envileixen com a societat.

Aquestes persones han sigut privades dels seus drets inalienables consagrats a la Declaració Universal de Drets Humans i la legislació internacional que la desenvolupa. Drets que tots i totes tenim pel mer fet de néixer: el dret a circular lliurement, a sortir de qualsevol país, inclús del propi, i a buscar asil i obtenir protecció en cas de fugir de la persecució i de vulneracions de drets humans.

Les persones migrants es veuen obligades a creuar el Mediterrani o l'Atlàntic cap a Europa en condicions precàries i perilloses, que condueixen en moltes ocasions a la mort. De fet, durant l'any 2024, segons la Organització Internacional de les Migracions, al menys 2.140 persones han perdut la vida o desaparegut en la travessia d'aquest mar que s'ha convertit en la fosa mortal d'Europa.

En el cas de les dones, estan més exposades en la ruta migratòria a greus violacions de drets humans, com ara el tràfic de persones, especialment amb finalitat d'explotació sexual, o bé fugir de i passar per països on poden patir altres formes de violència de gènere, inclosa la violència sexual.

Els nens i nenes que viatgen sols i solen han de rebre una atenció especial degut a la seva situació d'especial vulnerabilitat. Els governs han d'assegurar la seva protecció efectiva, vetllar perquè s'apliqui el principi de no devolució i que es tingui en compte el seu interès superior. No obstant, veiem amb estupor com s'incompleixen els seus drets i proliferen missatges d'odi que deshumanitzen aquestes nenes i nens.

La gravetat d'aquestes violacions de drets humans bàsics s'ha vist afectada pels discursos que intenten dividir-nos apel·lant a la por, el prejudici i l'odi. Uns discursos que no són innocents, sinó que pretenen atacar a certs grups de persones i culpabilitzar-los dels problemes socials per distreure l'atenció de les seves verdaderes causes, i per tant, de les seves verdaderes solucions. La violència discursiva ha generat una cultura de l'odi que

suposa també conseqüències per tota la societat: perpetuació de prejudicis, estigmatització, deshumanització, divisió i violència.

Sense el respecte pels drets humans, correm el risc com a societat de què la deriva actual ens desarmi dels referents necessaris per conviure amb dignitat. Combatre aquests discursos està a les nostres mans des de la posició que ocupem a la societat. Tenim la responsabilitat compartida de fomentar una cultura de la solidaritat, el respecte i la convivència per garantir societats democràtiques i pacífiques, i exigir a les autoritats que ho facin.

Malgrat tots els obstacles que s'interposin en el camí, per molt fosc que aquest sigui, la llum de la flama ha de romandre allí, brillant, encesa, com a símbol d'esperança per tota la humanitat.

Aquesta flama que ens manté de peu amb força per lluitar pel cessament de les violacions dels drets humans a tot el món. Depèn de nosaltres mantenir-la presa, així que lluitem perquè així sigui per sempre.